

τοῦ Ἰωσήφ. Μαθὼν δὲ ὁ Ἰακώβ ὁ πατὴρ Ἰωσήφ ὅτι ἐν Αἰγύπτῳ πωλεῖται σῖτος, ἔστειλεν ἐκεῖ τοὺς δέκα υἱοὺς αὐτοῦ διὰ ν' ἀγοράσωσι, κρατήσας παρ' αὐτῷ τὸν νεώτερον Βενιαμὴν, τὸν ὅποιον ἡγάπα παραπολὺ ὡς μόνον ὁμομήτριον ἀδελφὸν τοῦ Ἰωσήφ.

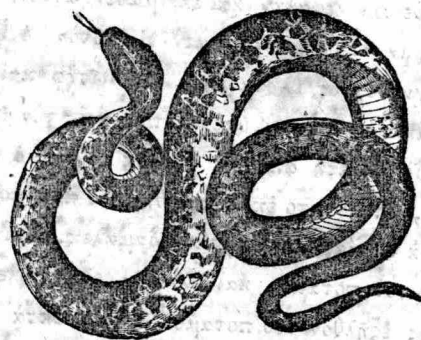
Ἐλθόντων δὲ εἰς Αἴγυπτον τῶν υἱῶν Ἰακώβ, ὁ Ἰωσήφ μετὰ τινας δοκιμασίας ἐφανερώθη εἰς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ καὶ μετέφερεν καὶ κατόικισεν ἐν Αἰγύπτῳ τὸν πατέρα καὶ ὅλην τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ.

Ο ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ.

Τὸ Ῥωμαϊκὸν μηνολόγιον, συζητῆν πρώτην φοράν ὑπὸ τοῦ Ῥωμύλου, περιεῖχε δέκα μόνον μῆνας, ὧν πρῶτος ἡριθμεῖτο ὁ Μάρτιος μῆν εἰς τιμὴν τοῦ Ἀρεῶς Θεοῦ τοῦ πολέμου. Ἀλλ' ὅτε ὁ Νουμᾶς Πομπήλιος, μετερρύθμισε κατὰ τὸ ἔτος 714 π. χ. τὸ Ῥωμαϊκὸν μηνολόγιον, ἐπρόσθεσεν εἰς αὐτὸ καὶ τὸν μῆνα Ἰανουάριον πρὸς τιμὴν τοῦ ἐθνικοῦ Θεοῦ Ἰανοῦ, τὸν ὅποιον οἱ Ῥωμαῖοι ἐτίμων τὰ μέγιστα, καὶ ὅστις ἐνομιζέτο Θεὸς τῆς εἰρήνης, ἔχων ἐν τῇ Ῥώμῃ ναὸν κεκλεισμένον μὲν ἐν καιρῷ εἰρήνης, ἡνεωγμένον δὲ μόνον ἐν καιρῷ πολέμου. Τὸ ἄγαλμα τοῦ Ἰανοῦ παριστάνετο ἔχον δύο πρόσωπα ἐστραμμένα τὸ ἓν ἀπὸ τοῦ ἄλλου, καὶ τὸ μὲν γηραλέον, δηλοῦν τὴν πῆραν τῶν παρεληλυθόντων, τὸ δὲ νεανικόν, σημαίνει τὴν προόρασιν τοῦ μέλλοντος, καὶ κρατῶν ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ κλεῖδα, ὡς νομιζόμενος φύλαξ τῶν πυλῶν τοῦ οὐρανοῦ. Ἐνίοτε ὁ Ἰανὸς παριστάνετο ἔχων τέσσαρα πρόσωπα, ἐμφαίνοντα τὰς τέσσαρας ὥρας τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐνομιζέτο ὅτι ἔχει ἐξουσίαν. Ἄλλοτε πάλιν εἰκονίζετο καθήμενος ἐν μέσῳ δώδεκα βωμῶν, δηλούντων τοὺς δώδεκα μῆνας τοῦ ἔτους τῶν ὁποίων ἐξῆρχε.

Κατὰ τὴν α^ν τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου οἱ Ῥωμαῖοι ἐπεμπον πρὸς ἀλλήλους, κατὰ παλαιὸν ἔθιμον συζητῆν ὑπὸ Τατίου τοῦ συμβασιλέως τοῦ Ῥωμύλου, διάφορα δῶρα ἐκ ξηρῶν σύκων καὶ φοινίκων, κεκαλυμμένων διὰ χρυσοῦ φύλλου, καὶ

πρὸς τούτοις μέλι καὶ ἄλλα γλυκύσματα, ἐμφαίνοντες διὰ τούτου τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ διάγωσιν ἡδέως τὸ ἀρχόμενον νέον ἔτος· οἱ δὲ φίλοι καὶ συγγενεῖς ἐπεσκέπτοντο ἀλλήλους, εὐχόμενοι ἀμοιβαίως αἴσιον καὶ εὐτυχὲς τὸ ἀρχόμενον νέον ἔτος· ἐκ δὲ ταύτης τῆς ἐποχῆς ἡ συνήθεια τῶν δώρων καὶ ἐπισκέψεων ἐπεκράτησε παρ' ὅλοις σχεδὸν τοῖς ἔθνεσι τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀσίας.

ΒΟΑΣ ἢ ΣΥΣΦΙΓΚΤΗΡ.

Ὁ τερατωδέστερος καὶ φοβερώτερος μεταξὺ τῶν ὄφειν εἶναι ὁ λεγόμενος Βόας ἢ Συμφικτήρ, λαβὼν τὸ μὲν ὄνομα Βόας ἐκ τῆς μυθώδους παραδόσεως τοῦ ὅτι τρέφεται ἐκ γάλακτος βοῶν, τὸ δὲ Συμφικτήρ ἐκ τῆς τερατώδους δυνάμεως, δι' ἧς συνθλίβων τὸ ζῶον τὸ ὁποῖον ἤθελε συλλάβει, φονεύει, ἢ δίδει εἰς τὸ θῦμα τὸ σχῆμα τὸ ὁποῖον θέλει, διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ ἀπορροφήσῃ αὐτὸ εὐκόλως. Τὸ εἶδος τούτων τῶν ὄφειν ὑπῆρχε γνωστὸν καὶ εἰς τοὺς παλαιούς, οὔτινες ὠνόμαζον τοὺς ὄφεις τούτους *Ανθικούς*, κατὰ τὰς ὁποίας ἔχομεν περιγραφὰς τοῦ Ἀριστοτέλους, τοῦ Θεοκρίτου, τοῦ Αἰλίου καὶ ἄλλων. Ὁ Πλίνιος μάλιστα, ἀναφέρει, ὅτι καὶ κατὰ τὴν Ἰταλίαν εὐρίσκοντο τοιοῦτοι ὑπερμεγέθεις ὄφεις *Βόαι* ὠνομαζόμενοι καὶ ὅτι ἐντὸς τῆς κοιλίας ἐνός ἐξ αὐτῶν, τὸν ὁποῖον εἶχον φονεύσει ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος, εὐρέθη ἀκέραιον βρέφος τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀπορροφήσει.

Ὁ Βόας γεννᾶται κυρίως κατὰ τὰς ἐρήμους τῆς Ἀφρικῆς καὶ τὰς Ἰνδίας· ἔχει δὲ συνήθως μῆκος 30 ἢ 40 Γαλλικῶν ποδῶν, ἀλλ' ἐνίοτε ὑπερβαίνει καὶ τοὺς 60

πόδας, πλάτος δὲ περιφερείας 2 ποδῶν, ὥστε δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι ὁ Βόας κατέχει μεταξὺ τῶν ἐρπετῶν τὴν αὐτὴν ὡς πρὸς τὸ μέγεθος σχετικὴν τάξιν, τὴν ὁποίαν κατέχει ὁ ἐλέφας μεταξὺ τῶν τετραπόδων καὶ ἡ φάλαινα μεταξὺ τῶν ἰχθύων.

Ὅταν ὁ Βόας σφύρηται ἐν τῷ μέσῳ τῶν πεδιάδων, συνθλίβει διὰ τοῦ βάρους τοῦ σώματος αὐτοῦ πάντα τὰ ἐπὶ τὴν δίοδον χόρτα καὶ ἄκανθας, ἀφίνων κατόπιν αὐτοῦ μακρὰν αὐλακα καὶ κινούμενος ἀργῶς καὶ κρατῶν ὑψωμένην τὴν κεφαλὴν συνεχῶς δὲ στρεφόμενος ἐν αὐτῷ ἐλικοειδῶς ἀναπαύεται ἔχων ἐν τῷ μέσῳ τὴν κεφαλὴν, τὴν ὁποίαν ἀνυψῶν ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν περιβλέπει περίξ αὐτοῦ.

Ὅταν δὲ παρατηρήσῃ ζῶν τι, ἐκτυλίσσεται διὰ μιᾶς ὡς ἐλατήριον καὶ πίπτει ἐπ' αὐτοῦ· ἀρπάζων δὲ καὶ συνθλίβων αὐτὸ, κατακυλίσκει πρὸς τὸν κορμὸν δένδρου τινὸς κατὰ τοῦ ὁποίου συσφίγγων διὰ τῶν ἀναριθμήτων αὐτοῦ πτυχῶν, φονεύει καὶ πλατύνει. Ἀκολουθῶς θέτῶν κατὰ γῆς τὸ θῦμα αὐτοῦ, καὶ δίδων εἰς αὐτὸ τὴν καταλληλοτέραν θέσιν πρὸς ἀπορρόφησιν, πρῶτον μὲν καλύπτει τὴν ἐπιφάνειαν διὰ τοῦ ἱζώδους αὐτοῦ σιέλου, ἔπειτα λαμβάνων ἐντὸς τοῦ στόματος (τὸ ὅποιον εἶναι δεκτικὸν μεγίστης ἐκτάσεως) τὴν κεφαλὴν τοῦ θύματος, σφύρει αὐτὸ βαθμηδὸν ὁλόκληρον ἐντὸς τοῦ οἰσφάγου αὐτοῦ διὰ τακτικῆς καὶ διαρκoῦς κινήσεως τῶν μυῶν αὐτοῦ.

Ἡ συνήθης θήρα τῶν τετραπόδων τούτων ὄφρων εἶναι, κύνες, αἶγες, δορκάδες, πρόβατα καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἂνιότα δὲ ἐφορμᾷ καὶ κατὰ τῶν ἀνθρώπων.

ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΑ ΤΩΝ ΘΗΒΩΝ.

(Συνέχεια ἐκ τῶν ἀριθ. 17 καὶ 18.)

Παρ' Εὐριπίδῃ, Πausανίᾳ, καὶ Ἀπολλοδώρῳ αἱ Βορραῖαι πύλαι καλοῦνται *Κρηναῖαι καὶ Κρηνίδες*. ἴσως διότι ἔφερον εἰς τὰς ὠραίαις πηγὰς τοῦ νῦν προαστείου *Πυρί*. Ἀλλ' ὁ Στάτιος ἀποκαλεῖ αὐτὰς *Dicaea culmina* (VIII. 357) καὶ *Dicaea turris* (X. 651.) ὅθεν ἠθέλησάν τινες νὰ εἰκάσωσιν, ὅτι ἔφερον εἰς τὴν Δίρκην, τὸ ὅποιον ὅμως ἤδη ἀρχαίως τις Σχολιαστὴς ἀναφέρει

ὡς ἀμφίβολον « ἴσως δὲ τῇ Δίρκῃ παρέκειντο, καὶ ἀπὸ ταύτης ὠνομάσθησαν ». Ὁ Στάτιος ἠπατήθη ὡς καὶ ἐν ἄλλοις, οἷον, ὅτε λέγει τὸν Ἰσμηνὸν εἰσβάλλοντα εἰς τὴν θάλασσαν (ἐν Θηβ. I. 39.). Πιθανὸν δὲ, ὅτι ἡ εὐκλεία τῆς Διρκαίας πηγῆς ἐξηπάτησεν αὐτὸν νὰ ὠνομάσῃ καὶ τὰς εἰς τὴν πηγὴν ταύτην ἀγούσας πύλας Διρκαίας. (α)

Αἱ Προϊτίδες πύλαι ἔφερον εἰς τὴν Χαλκίδα· ἡ δὲ σημερινὴ ὁδὸς ἄρχεται ἀπὸ τῆς Καδμείας ὑπὸ τὸ προάστειον τῶν ἁγίων Θεοδώρων. Ὀλίγα τινὰ βήματα πρὶν διαβῇ τις τὸν Ἰσμηνὸν, ὑπάρχει ἴσως ἡ θέσις, ἐνθα ἴσταντο αἱ ἀρχαῖαι πύλαι. Ὅτι δὲ ὁ Ἰσμηνὸς παρῆρεν ἐνταῦθα ἐπικυροῦται ἐκ τοῦ Αἰσχύλου (ἐν Ἐπτά. 378. καὶ ἐφεξ.) Πρὸ τῶν πυλῶν ἔκειντο οἱ τοῦ Μελάνιππου καὶ Τυδέως τάφοι (Πaus. IX. 48. 4. καὶ ἐφεξ.). Ὁ Μελάνιππος φονεύσας, ὡς ἱστορεῖ ὁ Πausανίας, τὸν Τυδέα ἔπεσε καὶ αὐτὸς ὑπὸ τὴν χεῖρα τοῦ Ἀμφιαράου. Ἀλλὰ καὶ ὁ Αἰσχύλος θέτει ὡσαύτως κατὰ ταύτας τὰς πύλας τὸν Τυδέα καὶ τὸν Μελάνιππον· τὸν δὲ Ἀμφιαράον ἱστάμενον ἐν τῇ μάχῃ πλησίον τοῦ Τυδέως, διὰ νὰ τὸν ἐκδικήσῃ, κατὰ τὰς Ὀμολοΐδας· τὰν ἀπαλιν δὲ ὁ Εὐριπίδης τὸν μὲν Τυδέα θέτει κατὰ τὰς Ὀμολοΐδας, τὸν δὲ Μελάνιππον, κατὰ τὰς Προϊτίδας. Καὶ ὁ Ἀπολλοδώρος δὲν ἀπομακρύνει ἀπ' ἀλλήλων τοὺς δύο ἥρωας, ὅταν τὸν μὲν Τυδέα τοποθετῇ κατὰ τὰς Κρηναίας, τὸν δὲ Ἀμφιαράον κατὰ τὰς Προϊτίδας.

Ἐκ τῶν διηγήσεων δὲ τούτων εἰκάζεται, ὅτι πρὸς τὰς Προϊτίδας κατὰ μὲν βορρᾶν ἐγεινίαζον αἱ Κρηναῖαι, κατὰ δὲ μεσημβρίαν, αἱ Ὀμολοΐδες. Κατὰ τὸν Ἀπολλοδώρον ἔφρουγεν ὁ Ἀμφιάρεος παρὰ τὸν Ἰσμηνὸν, ὅτε αἰφνης ἀνοιχθεῖσα πρὸ αὐτοῦ ἡ γῆ, καὶ αὐτὸν καὶ τὸ ἄρμα αὐτοῦ κατέπιε. Τὸν τόπον τοῦτον εἶδεν ὁ Πausανίας (IX. 8. 2.) ἐκ δεξιῶν πρὸς τὰς Θήβας πορευόμενος· ἄρα πρὸς τὸν Ἰσμηνὸν. Φαίνεται λοιπὸν ἐντεῦθεν πολὺ πιθανόν, ὅτι αἱ Ὀμολοΐδες πύλαι βο-

(α) Ἄξιον σημειώσεως εἶναι ἐνταῦθα, ὅτι τὸ χωρίον τοῦτο τοῦ Πausανίου IX. 8.3. « ἀπὸ τοῦδε τοῦ Νηΐδος τὰς πύλας » κ.λ.θ.π.αἱ ταύτας πύλας δὲ Κρηναίας, τὰς δὲ » (ἀναγνῶθι τε) Ἰψίστας ἐπὶ λόγῳ τοιῷδε ὠνομάζουσιν » ἔχει τὴν ἐξῆς ἔννοiam « λέγουσί τινες, ὅτι αἱ Νηΐται πύλαι ἔλαβον τὴν ἐπωνυμίαν ὑπὸ τοῦ Νηΐδος, υἱοῦ τοῦ Ἀμφίονος, καὶ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐπωνομάζουσι καὶ τὰς Κρηναίας καὶ τὰς Ἰψίστας »· δηλ. ἀπὸ τινος Κρηναίου καὶ Ἰψέου· τὰ δὲ δύο ταῦτα ὀνόματα ἀπαιτῶνται καὶ αὐθὺς παρὰ Στάτιον μεταξὺ τῶν Θηβαίων ἥρων.